

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 9 mei 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie ESL**, hierna: verweerder, van 7 januari 2016.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 15 februari 2016 beroep ingesteld tegen de beslissing van de examencommissie van 7 januari 2016 inzake afwijzing van diens verzoek tot verlenging van de geldigheidsduur van 10 behaalde tentamens voor de masteropleiding Bedrijfsrecht. Op 8 maart 2016 ontving het college het verweerschrift. Namens appellant heeft, gemachtigde, een conclusie van repliek d.d. 11 april 2016 ingediend. Verweerder heeft gedupliceerd d.d. 29 april 2016. Op 3 mei 2016 ontving het college een conclusie van tripliek van de gemachtigde van appellant.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 9 mei 2016. Appellant is ter zitting verschenen, bijgestaan door, vicevoorzitter examencommissie ESL, aanwezig.

II. Motivering

1. Appellant staat sinds het studiejaar 2008-2009 ingeschreven voor de masteropleiding Bedrijfsrecht. Verweerder besloot in januari 2014 op verzoek van appellant om de geldigheidsduur van een aantal tentamens te verlengen tot 1 september 2014 om appellant in de gelegenheid te stellen de masteropleiding Bedrijfsrecht te kunnen afronden. Op 18 december 2014 verzocht appellant opnieuw om de geldigheidsduur van vervallen tentamens te verlengen. Verweerder liet appellant weten dat het verzoek vooralsnog niet in behandeling kon worden genomen omdat appellant op dat moment niet correct was ingeschreven als student aan ESL. Op 14 augustus 2015 verzocht appellant nogmaals om verlenging van de geldigheidsduur. Appellant verklaarde in zijn verzoek aan verweerder dat hij zijn scriptie had ingeleverd. De scriptiebegeleider gaf in een e-mailbericht van 17 augustus 2015 aan verweerder desgevraagd te kennen dat hij gedurende meer dan een jaar niets van appellant had vernomen en dat de scriptie niet was goedgekeurd en niet definitief was ingeleverd. Op 25 augustus 2015 liet verweerder appellant weten dat zijn verzoek wederom niet kon worden behandeld omdat hij op dat moment niet correct en volledig was ingeschreven als student aan ESL. Op 12 november 2015 heeft appellant opnieuw verzocht om de geldigheidstermijn van reeds vervallen onderdelen te verlengen. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen bij besluit van 7 januari 2016. Hiertegen komt appellant in beroep.
Appellant voert -kort samengevat- aan dat het bestreden besluit geen recht doet aan (strekking van) de wet en aan zijn persoonlijke omstandigheden. Appellant betoogt dat de tekst, rechtshistorie en systeem van de WHW bepalen dat de hoofdregel is dat tentamens onbeperkt geldig zijn. Het vervallen van studiepunten is een geclausuleerde hoge uitzondering. Voor een geldigheidsduurbepaling is onder meer noodzakelijk dat de getentamineerde stof snel sterk verouderd is. De wettelijke uitzondering op de

onbeperkte geldigheidsduur kan niet leiden tot generieke beperking van de geldigheidsduur. Generieke regelingen over het vervallen van studiepunten zijn in strijd met de wet en derhalve onverbindend.

Appellant wijst op een recent aangenomen motie van de Tweede Kamer en een voorstel tot wijziging van artikel 7.10 WHW waarin wordt aangegeven dat de geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegd tentamen uitsluitend kan worden beperkt indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden verouderd zijn. En voorts dat de geldigheidsduur van de tentamens niet beperkt kan worden indien er sprake is van een bijzondere omstandigheid. Verweerder heeft volgens appellant niet actief vastgesteld dat de door hem behaalde vakken niet langer actueel zouden zijn. Deze vakken zijn volgens appellant nog wel actueel. Verweerder heeft, zo stelt appellant, bovendien geen acht geslagen op zijn persoonlijke omstandigheden (studeren naast een fulltime baan, financiële problemen, planningsproblemen met betrekking tot de scriptie). Zijn persoonlijke omstandigheden moeten doorslaggevend zijn, aldus appellant, op grond van gerechtvaardigde anticipatie op het door de Tweede Kamer aanvaarde nieuwe recht van artikel 7.10 WHW.

Verweerder heeft haar afwijzingsbesluit volgens appellant niet deugdelijk en in strijd met de (strekking en bedoeling van de) wet gemotiveerd. Appellant stelt dat de door verweerder gehanteerde afwijzingsgrond 'garantie van de actualiteitswaarde van het diploma' niet bestaat. De wet sluit een dergelijke grond zelfs uit, aldus appellant. Verweerder gaat niet in op de actualiteitswaarde van de behaalde vakken, aldus appellant. Hij betoogt voorts dat het beleid van ESL om de geldigheidsduur met maximaal een kalenderjaar te verlengen, in geen enkele regeling is terug te vinden, waardoor dit leidt tot willekeur en onduidelijkheid.

Voorts is volgens appellant sprake van een onbillijkheid van overwegende aard wanneer verweerder vasthoudt aan de geldigheidsduur van vakken zoals aangegeven in de OER. Hij verzoekt om toepassing van de hardheidsclausule.

Appellant meent dat hij op basis van de OER 2014-2015 onder de Overgangsregeling masteropleiding Bedrijfsrecht van 2009 valt. Naar zijn mening dient bij de beoordeling van de vraag of hij het masterexamen Bedrijfsrecht heeft behaald dan ook als uitgangspunt te gelden hetgeen is bepaald in de OER m.i.v. 1 september 2014. Appellant zegt dat hij aan alle eisen voor het masterexamen Bedrijfsrecht voldoet. Appellant heeft naar zijn zeggen momenteel een fulltime baan als bedrijfsjurist.

2. Verweerder heeft in het bestreden besluit aangegeven dat vervallen vakken met maximaal één kalenderjaar verlengd kunnen worden. Aan tentamens is een geldigheidsduur verbonden omdat het formeel afsluitend examen, als bewijs waarvan een diploma wordt uitgereikt, een actualiteitswaarde heeft. Het diploma is het bewijs dat de examinandus op het moment van behalen van het examen een actuele kennis van zaken bezit. Op het moment van uitreiken van de bul worden studenten geacht aantoonbaar over actuele kennis van de tot de studie behorende onderdelen te beschikken.

In het geval van appellant kan dat laatste ten aanzien van tentamens die hij heeft behaald voor 1 juni 2010, niet langer worden gegarandeerd. Het merendeel van de mastervakken is behaald voor 1 september 2010. Voor deze onderdelen geldt een geldigheidstermijn van vijf jaar. Het is intern beleid van verweerder, waarover appellant bij herhaling persoonlijk is geïnformeerd, dat de geldigheidsduur op verzoek kan worden verlengd met maximaal een kalenderjaar mits het afronden van de opleiding binnen die termijn realistisch is. In geval van appellant is het merendeel van zijn mastervakken behaald voor 1 september 2010. Verweerder geeft aan dat appellant met zijn stelling dat zijn kennis nog steeds actueel is, miskent dat de verklaringen van docenten slechts zien op de inhoud en tentamenstof van bepaalde verlopen vakken en

niet op zijn eigen kennis en beheersing ervan. Het feit dat de inhoud van een bepaald onderdeel niet is verouderd, betekent volgens verweerder niet dat de opgedane kennis van een examinandus van het betreffende vak na (in casu meer dan) zes jaar nog immer actueel is. Verweerder meent dat het stellen van een maximale geldigheidsduur een redelijk doel dient vanwege het uitgangspunt dat juist bij juridische opleidingen de opgedane en getentamineerde kennis geregeld aan veranderingen onderhevig is en om die reden snel verouderd. Dit is zeker het geval bij het overgrote deel van de vakken die deel uitmaken van de (bij uitstek zeer specialistische) masteropleiding Bedrijfsrecht van appelland waarbij reeds de inhoud van de vakken zelf vanwege veelvuldige wetswijzigingen en politieke, economische, bancaire en technologische ontwikkelingen versneld niet meer up-to-date is gebleken.

Wat betreft de persoonlijke omstandigheden van appelland merkt verweerder op dat het garanderen van de kwaliteit van de bul voor de examencommissie dient te prevaleren boven de wens om rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden van een student. De door appelland verzochte toepassing van de hardheidsclausule kan in dit geval daarom niet aan de orde zijn, aldus verweerder. Daar komt bij dat met persoonlijke omstandigheden van een student in de ruime geldigheidstermijn die gold voor de door appelland behaalde onderdelen (namelijk vijf jaar boven de nominale studieduur van een jaar en derhalve zes maal de nominale studieduur) voldoende rekening is gehouden naar de mening van verweerder.

Appelland is in 2011 gestart met zijn scriptie. In de jaren daarna heeft appelland alleen het onderdeel Onderzoekspracticum Bedrijfsrecht behaald en heeft hij ervoor gekozen een fulltime baan te aanvaarden, aldus verweerder. Sinds de zomer van 2014 heeft de scriptiebegeleider geen contact meer gehad met appelland, tot hij begin augustus 2015 onaangekondigd een concept van de scriptie kreeg opgestuurd.

Verweerder is van mening dat het grote aantal definitief vervallen vakken in combinatie met het feit dat de scriptie nog niet af is en (op grond van de Overgangsregeling masteropleiding Bedrijfsrecht 2014) twee verplichte onderdelen nog niet zijn behaald ertoe moet leiden dat aan appelland geen verdere verlenging van de geldigheidsduur kan worden verleend. Daarnaast stelt verweerder dat appelland reeds na 1 september 2014 kon weten dat bepaalde verlopen vakken niet meer verlengd konden worden, hetgeen door de studieadviseurs diverse malen aan appelland is gecommuniceerd.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Appelland is van mening dat uit de WHW volgt dat onbeperkte geldigheidsduur van behaalde tentamens als hoofdregel heeft te gelden. Beperking van de geldigheidsduur van tentamens kan volgens appelland alleen toegelaten zijn in het domein van te sterke veroudering van de getentamineerde stof. Het college volgt appelland hierin niet. Het college overweegt dat de wetgever wat betreft de geldigheidsduur van studieresultaten, gelet op het bepaalde in artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW, het juist aan het instellingsbestuur heeft overgelaten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens te bepalen. En voorts dat (de actualiteit van) de inhoud van een vak niet gelijk is aan (de actualiteit van) de eigen kennis en beheersing van appelland daarvan. Verweerder heeft toegelicht dat aan de beperking van de geldigheidsduur van desbetreffende mastervakken ten grondslag ligt dat deze beperking noodzakelijk is om te waarborgen dat de opgedane kennis voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding en dat binnen de master Bedrijfsrecht juridische veranderingen zich steeds sneller vanwege ontwikkelingen op diverse terreinen (internationaal, economisch, bancaire, technologisch) voltrekken. Het college is van oordeel dat de beperking van de geldigheidsduur van de behaalde studieresultaten dan

ook een redelijk doel dient, dat dit doel overeenstemt met het bepaalde in artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW en er geen aanleiding is het terzake bepaalde in de OER van de opleiding buiten toepassing te laten. Het college volgt in dit kader appelland evenmin in zijn stelling dat een algemene geldigheidsduurbepanking in de OER in strijd is met de wet. Dat is niet het geval.

Dat verweerder geen aanleiding heeft gezien het verlengingsverzoek te honoreren op grond van de door appelland aangevoerde persoonlijke omstandigheden acht het college terecht, niet alleen gelet op de actuele wet- en regelgeving maar ook wanneer een mogelijk toekomstige wijziging van de WHW waarop door appelland een beroep is gedaan, een feit zou zijn. Het college is van oordeel dat de persoonlijke omstandigheden die door appelland naar voren zijn gebracht niet zodanig bijzonder zijn, althans niet kwalificeren als bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 7.51, tweede lid, van de WHW, dat deze voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn het verlengingsverzoek te honoreren. Het college neemt mede in aanmerking dat verweerder begin 2014 de geldigheid van een aantal tentamens reeds verlengde waarmee appelland in de gelegenheid werd gesteld om zijn opleiding alsnog te kunnen afronden. Maanden na het verstrijken van de verlengde geldigheidstermijn meldde appelland zich pas weer bij verweerder om opnieuw om verlenging te verzoeken.

Het college is, alles afwegende en het geheel overziende, van oordeel dat in hetgeen appelland heeft aangevoerd geen aanleiding kan worden gevonden voor het oordeel dat verweerder bij de beoordeling van het verlengingsverzoek in strijd met het recht heeft gehandeld.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appelland ongegrond.